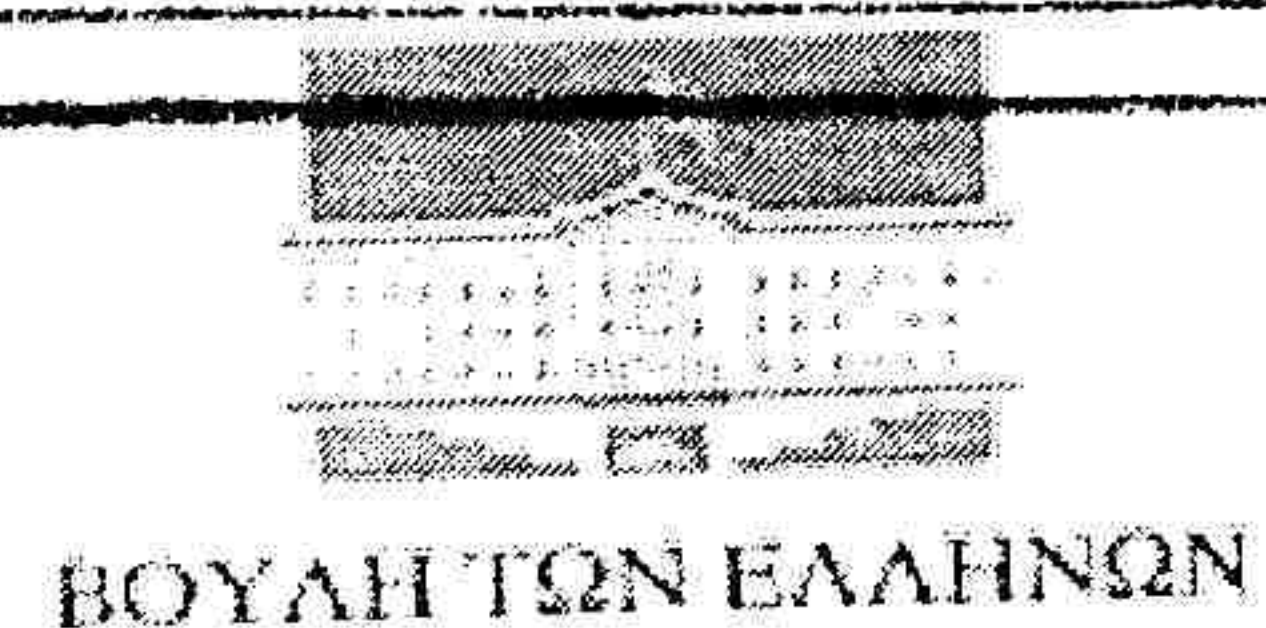

ΠΑΒ 1384

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ
Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:

ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί υπομνήματος, που μας προώθησε μέσω email το "ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ, σχετικά με θέσεις του για την ψήφιση διατάξεων σχετικά με τον καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού & της παραλίας, στα πλαίσια επίκαιρου νομοσχεδίου προς ψήφιση.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του
Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής

Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας
Καλλιδρομίου 30 & Ζωοδόχου Πηγής ΤΚ 11473 Αθήνα
τηλ & φαξ: 210-3823.850
email: info@environ-sustain.gr

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 5/8/2014

Θέμα: Ψήφιση Διατάξεων για τον καθορισμό οριογραμμής αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού και ζώνης παραλίας.

Στα γραφεία του Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας, την Παρασκευή 1/8/2014, πραγματοποιήθηκε συνάντηση εργασίας εκπροσώπων του δικτύου 'ΑΚΤΕΣ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ' (Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας, ΕΛΚΕΘΕ, Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων, Ορνιθολογική Εταιρεία, κ. Νίκος Νούσιος, τ. Δντής του Υπουργείου Οικονομικών, τοπογράφος-μηχανικός ΕΜΠ της Γεν. Δ/σης Δημόσιας Περιουσίας και Εθνικών Κληροδοτημάτων), με αντικείμενο τη μελέτη του **σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών** με τίτλο «*Μέτρα στήριξης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, οργανωτικά θέματα Υπουργείου Οικονομικών και άλλες διατάξεις*», κατά το μέρος που αφορά την **τροποποίηση διατάξεων του Νόμου 2971/2001 σχετικά με τη διαδικασία χάραξης της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού.**

Κατ' αρχάς το Δίκτυο επισημαίνει ότι η **παράκτια ζώνη αποτελεί ένα ενιαίο και δυναμικό οικοσύστημα**, εξαιρετικά ευαίσθητο από τη φύση του (λιθολογική σύσταση, προσπίπτων κυματισμός, τροφοδοσία από την ενδοχώρα κ.λπ.), το οποίο αποσταθεροποιείται εύκολα και ανεπανόρθωτα από κάθε ανθρώπινη παρέμβαση (βλ. παρακάτω, **Σημείωμα Καθ. Γιώργου Χρόνη** -τ.Πρόεδρος ΕΛΚΕΘΕ, μέλος Επιστημονικού Συμβουλίου του Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος).

Για το λόγο αυτό, η διαδικασία χάραξης οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού αποτελεί **εξαιρετικά παρωχημένη, μονοσήμαντη και ανεπαρκή απόπειρα προστασίας της παράκτιας ζώνης**, ιδιαίτερα σήμερα που υπάρχει, αφ' ενός, μεν υποχρέωση της χώρας (Πρωτόκολλο για ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Μεσογείου, που έχει κυρωθεί από την ΕΕ, Απόφαση Συμβουλίου της 4/12/2008) για ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης, αφ' ετέρου δε, διαθέσιμη επιστημονική γνώση και τεχνολογία την οποία οφείλει **να αξιοποιήσει το κράτος.**

Σε κάθε περίπτωση, οι προτεινόμενες διατάξεις εμφανίζουν σοβαρά προβλήματα, τα κυριότερα από τα οποία είναι τα ακόλουθα.

Άρθρο 11 σχεδίου νόμου (αντικατάσταση του άρθρου 4 του ν. 2971/2001)

Πρόταση:

Να εξαλειφθεί κάθε διάταξη και άρθρο που αφορά την **προσωρινή χάραξη** και να ληφθούν υπ όψη οι **ορθοφωτοχάρτες** χωρίς την προσωρινή χάραξη, με βάση τους

οποίους οι Επιτροπές θα προχωρήσουν στον **ταυτόχρονο** καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού μέσα σε προθεσμία 36 μηνών.

Ειδικότερα:

Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 (άρθ.11 νομοσχεδίου) πρέπει να αντικατασταθεί ως εξής: «Οι ορθοφωτοχάρτες παραπέμπονται στις Επιτροπές του άρθ. 3, οι οποίες προχωρούν στην ταυτόχρονη χάραξη οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού. Η Έκθεση και το Διάγραμμα της Επιτροπής επικυρώνονται μέσα σε προθεσμία 36 μηνών από τον κατά τόπον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από σύμφωνη γνώμη της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών - Τμήματος Αιγιαλού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ή της Β/θμιας Επιτροπής (βλ. κατωτέρω). Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα, στην οποία γίνεται μνεία της ιστοσελίδας στην οποία αναρτώνται τα συνοδευτικά της στοιχεία κατά την παράγραφο 5, δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης και μεταγράφεται στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο».

Η παράγραφος 7 του ιδίου άρθρου πρέπει να διαγραφεί, γιατί αναφέρεται σε προκαταρκτική και οριστική χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού.

Επίσης πρέπει να διαγραφούν τα τρία τελευταία εδάφια της **παραγράφου 8** του ιδίου άρθρου («αν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη ... οι παράγραφοι 5 και 6 εφαρμόζονται αναλόγως»).

Η παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.2971/2001, όπως αντικαθίσταται με το νομοσχέδιο, πρέπει να διαγραφεί. Και τούτο διότι αναφέρεται σε ξεχωριστή διαδικασία χάραξης της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού, ενώ κατά τα προεκτεθέντα, ο καθορισμός αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού πρέπει να γίνεται ταυτοχρόνως.

Το εδάφιο 1 της παραγράφου 1α του άρθρου 7 του Ν. 2971/2001, όπως τροποποιείται με το παρόν νομοσχέδιο, πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Η Επιτροπή του άρθρου 3 καθορίζει, ταυτόχρονα με την οριογραμμή αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού, και **ζώνη παραλίας**. Η ζώνη παραλίας καθορίζεται σε κάθε περίπτωση, εκτός αν τούτο δεν είναι αναγκαίο για εξαιρετικούς λόγους, ειδικά αιτιολογημένους».

Επίσης, με βάση τα προεκτεθέντα, οι **παράγραφοι 2β και 2γ του άρθ. 4 (άρθ.11 νομοσχεδίου)** πρέπει να απαλειφθούν. Για τον ίδιο λόγο πρέπει να απαλειφθεί οποιαδήποτε τυχόν αναφορά στην **προκαταρκτική οριογραμμή** του αιγιαλού σε άλλες διατάξεις.

Αιτιολογία:

Ο όρος «προκαταρκτική οριογραμμή» αναφέρεται στις προσωρινές χαράξεις αιγιαλού που έγιναν για την εταιρεία Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση ΑΕ, δυνάμει του έργου με τίτλο «παραγωγή ψηφιακών ορθοφωτοχαρτών και ψηφιακών μοντέλων εδάφους για χάραξη αιγιαλού» (φωτοληψίες ετών 2008, 2009) με φωτοερμηνεία που έλαβε υπ όψη της τα κριτήρια της παρ. 2 του άρθ. 3 του σχεδίου νόμου (που αποσύρθηκε).

Τα κριτήρια αυτά (όριο βλάστησης, στέψη πρανούς, στέψη κρηπιδώματος τεχνικού έργου, γραμμή δόμησης και διαμορφωμένες καταστάσεις σε αραιοδομημένες περιοχές) είναι **ακατάλληλα και απρόσφορα** για τους εξής λόγους:

α. **όριο βλάστησης:** δεν αποτελεί κριτήριο για τη χάραξη του αιγιαλού, διότι υπάρχουν δένδρα και φυτά όπως κέδροι, αρμυρίκια, κρινάκια της θάλασσας κ.λπ. που φύονται επί του αιγιαλού. Βλ. Δωρή «Αιγιαλός και Παραλία».

β. **στέψη πρανούς:** έμπροσθεν πολλών ιδιοκτησιών ανά την Ελλάδα έχουν κατασκευασθεί παράνομα πρανή, προκειμένου να αναχαιτίσουν την ανάβαση των κυμάτων και, επομένως, η στέψη πρανούς δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κριτήριο για τη χάραξη του αιγιαλού σύμφωνα με το άρθρ. 1 παρ. 1 Ν.2971/2001.

γ. **στέψη κρηπιδώματος τεχνικού έργου:** Τα κρηπιδώματα των τεχνικών έργων είναι ως επί το πλείστον παράνομα και ανεπίδεκτα νομιμοποίησης, ανακόπτουν δε την ανάβαση των κυμάτων κατά το άρθρ. 1 παρ. 1 Ν.2971/2001, με αποτέλεσμα να περιορίζεται τεχνητά η οριογραμμή του αιγιαλού. Η υιοθέτηση του κριτηρίου αυτού, πέραν των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια του κοινοχρήστου χαρακτήρα του αιγιαλού προς όφελος των καταπατητών και παρανόμων κατασκευαστών των τεχνικών έργων, οι οποίοι **ιδιοποιούνται το χώρο και μάλιστα χωρίς αποζημίωση του δημοσίου**. Επί πλέον αυτό έχει ως συνέπεια όχι μόνο την άνιση μεταχείριση των καταπατητών έναντι των ομόρων νομίμων ιδιοκτητών, αλλά και τη διάβρωση των ομόρων ακινήτων λόγω της ύπαρξης των παρανόμων τεχνικών έργων, τα οποία θα νομιμοποιηθούν de facto με την εξαίρεσή τους από την οριογραμμή του αιγιαλού.

δ. **Γραμμή δόμησης και διαμορφωμένες καταστάσεις σε αραιοδομημένες περιοχές.** Το κριτήριο αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον ορισμό του αιγιαλού κατά την παρ.1 του άρθρ. 1 του Ν. 2971. 2001, και πάσχει τα ίδια νομικά και πραγματικά ελαττώματα με τα επισημανθέντα ανωτέρω υπό στοιχείο (γ).

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το έργο με τίτλο «παραγωγή ψηφιακών ορθοφωτοχαρτών και ψηφιακών μοντέλων εδάφους για χάραξη αιγιαλού» που ερείδεται στα ανωτέρω τέσσερα (4) μη νόμιμα κριτήρια, δεν μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την οριστική χάραξη του αιγιαλού με το παρόν νομοσχέδιο. **Η μόνη νόμιμη βάση είναι οι ορθοφωτοχάρτες**, με τους οποίους οι Επιτροπές του άρθρου 3 του Ν. 2971/2001, όπως προτείνουμε κατωτέρω να ανασυγκροτηθούν, θα προχωρήσουν στον **ταυτόχρονο καθορισμό αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού**.

Πέραν των ανωτέρω, η παραπομπή στο έργο με τίτλο «παραγωγή ψηφιακών ορθοφωτοχαρτών και ψηφιακών μοντέλων εδάφους για χάραξη αιγιαλού» θα έχει το ανεπιθύμητο αποτέλεσμα η **προσωρινή χάραξη** του αιγιαλού να καταστεί οριστική, λόγω άλλωστε και του **ελαχίστου χρόνου** που προβλέπει το νομοσχέδιο για τον καθορισμό του αιγιαλού, η οποία και θα πάσχει τα προαναφερθέντα ελαττώματα. Επί πλέον, δεν θα καθοριστεί ταυτόχρονα, όπως είναι επιστημονικά ενδεδειγμένο, η ζώνη παραλίας και η οριογραμμή παλαιού αιγιαλού, αφού αυτές δεν έχουν καθοριστεί με το εν λόγω έργο. Τέλος, θα παρατηρηθεί το φαινόμενο της **ασυνέχειας** της οριογραμμής παραλίας και παλαιού αιγιαλού, σε σχέση με τις ήδη οριοθετημένες, βάσει του Α.Ν. 2344/1940 και του Ν. 2971/2001 παραλίας και παλαιού αιγιαλού.

Άρθρο 3 του Ν. 2971/2001

Σε σχέση με τη **συγκρότηση των οργάνων (Επιτροπών)** που είναι αρμόδια για τη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, προτείνεται να επανέλθει

το σύστημα της επικύρωσης των Πράξεων Καθορισμού της Επιτροπής του άρθρου 3 του Ν. 2971/2001, από τον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης, αντί του ΓΕΝ (όπως προέβλεπε ο Ν. 2971/2001 και έχει ήδη καταργηθεί), είτε της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Τμήματος Αιγιαλού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, είτε, εναλλακτικά, Δευτεροβάθμιας Επιτροπής η οποία θα αποτελείται από α) τον Προϊστάμενο του Τμήματος Αιγιαλού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ως Πρόεδρο, β) ειδικό επιστήμονα του ΕΛΚΕΘΕ, γ) ακτομηχανικό με εξειδίκευση στην παράκτια δυναμική, δ) φυσικό ωκεανογράφο ή μηχανικό με εξειδίκευση στους θαλάσσιους κυματισμούς ε) γεωλόγο-γεωμορφολόγο με εξειδίκευση στην εξέλιξη της παράκτιας ζώνης. Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται ένας ΠΕ Διοικητικού Οικονομικών. Τεχνική υποστήριξη δίδεται από το προαναφερθέν Τμήμα Αιγιαλού. Τα ως άνω μέλη διορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών μετά από πρόταση του ΕΛΚΕΘΕ.

Ως προς την σύνθεση της (Α'βάθμιας) Επιτροπής:

Το εδάφιο (δ) της παρ. 1 του άρθρ. 3 του Ν. 2971/2001 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: «*γεωλόγο της αντίστοιχης Περιφερειακής Ενότητας ή, αν δεν υπάρχει, ειδικότητα περιβαλλοντολόγου της Περιφερειακής Ενότητας*».

Αιτιολογία:

Διότι αυτός διαθέτει την αναγκαία επιστημονική επάρκεια σε θέματα εδάφους ως προς τη χάραξη του αιγιαλού και ιδίως του παλαιού αιγιαλού.

Στο εδάφιο 1α της παραγράφου 1α (του άρθρ. 7 του Ν. 2971/2001), η φράση «*αυτεπάγγελτα ή κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου στην Κτηματική Υπηρεσία*» πρέπει να διαγραφεί. Και τούτο διότι, κατά τα προεκτεθέντα, ο καθορισμός παραλίας η οποία είναι η ζώνη ξηράς που έρχεται σε άμεση επαφή με τη θάλασσα, δηλ. τον αιγιαλό, είναι απολύτως αναγκαία για την ομαλή λειτουργία του αιγιαλού τόσο ως οικοσυστήματος όσο και ως παραδοσιακού χώρου αναψυχής και εκτόνωσης των πολιτών.

Προτείνεται να ενεργοποιηθεί η παρ. 1 του άρθρ.3 του Ν. 2971/2001 για σύσταση και δεύτερης Επιτροπής, η οποία, κατά προτεραιότητα, θα καθορίσει τις οριογραμμές αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού στις υπό κτηματογράφηση περιοχές με θαλάσσιο μέτωπο.

Χάραξη αιγιαλού - παραλίας

τ. Καθ. Γιώργος Θ. Χρόνης

τ. Πρόεδρος Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ)

μέλος Επιστημονικού Συμβουλίου του Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας

4 Αυγούστου 2014

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών σχετικά με την χάραξη των ορίων αιγιαλού και παραλίας, το οποίο πρόκειται να συζητηθεί την Τετάρτη 6/8

αποτελεί, όπως είναι γνωστό, αποτελούν ένα πολύ μικρό μέρος του νομοσχεδίου που είχε έρθει προς διαβούλευση και οφείλω να ομολογήσω ότι είναι δείγμα πανικού και προχειρότητας των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου. Πανικού, καθώς απεσύρθησαν ολόκληρες ενότητες που αφορούσαν για παράδειγμα την ελεύθερη πρόσβαση στις ακτές, την επιχωμάτωση στην παράκτια ζώνη και άλλες πολλές επικίνδυνες διατάξεις.

Σε ό,τι αφορά την προχειρότητα του προτεινόμενου νομοσχεδίου, αυτή γίνεται φανερή από τη σύγχυση που επικρατεί σε όλο κείμενο όπου επιτροπές χαρακτηρίζουν αιγιαλούς, παραλίες μέσα από έναν λαβύρινθο διαδικασιών. Λυπάμαι πραγματικά που δεν μπορώ να μπω σε αυτή την νομοτεχνικοπολιτική του απροσδιόριστου αντικειμένου συζήτησης του νομοσχεδίου.

Δεν γνωρίζω τι είδους **φωτοληψίες** των ετών 2008-2009 παρήχθησαν, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 του νομοσχεδίου αυτού. Πώς παρήχθησαν, πώς απεικονίζουν την παράκτια ζώνη εύρους τουλάχιστον 300μ, όπως αναφέρεται, από την ακτογραμμή (την ζώνη αυτή ο συντάκτης –ποιητής την ονομάζει υπόβαθρο). Αυτά τα υπόβαθρα που παρήχθησαν-χαρτογραφήθηκαν από ποιόν (?) για την Εταιρεία Εθνικού Κτηματολογίου και Χαρτογράφησης Α.Ε. (ΕΚΧΑ Α.Ε.) δυνάμει του έργου «παραγωγή ψηφιακών Ορθοφωτοχαρτών και ψηφιακών μοντέλων εδάφους για χάραξη αιγιαλού». Διερωτώμαι, παρελήφθησαν ποτέ και σε ποιο επίπεδο αξιοπιστίας βρίσκονται αυτά για να καθορίσουν ΟΧΙ την ακτογραμμή αλλά τον αιγιαλό.

Θα μπορούσα να πάρω παράγραφο-παράγραφο και να διατυπώνω θέσεις-ερωτήματα. Το θεωρώ άσκοπο όμως να χάνω την ώρα μου να αξιολογώ ένα νομοσχέδιο το οποίο **σχετίζεται με ένα θέμα που είναι πολύ επιστημονικό** και δυστυχώς οι συντάκτες του ουδεμία επιστημονική σχέση έχουν στο συγκεκριμένο αντικείμενο της παράκτιας ωκεανογραφικής γεωλογικής επιστήμης. **Η οπτική γωνία με την οποία είδαν οι συντάκτες του νομοσχεδίου είναι καθαρά τεχνοκρατικός με έμφαση στην χωροταξία, χωρίς να λάβουν υπόψη τον παράγοντα της φύσης, παράγοντας που διαμορφώνει τελικά τον όποιο αιγιαλό και όποια ακτογραμμή.**

1. Οι παράκτιες ζώνες της Χώρας έχουν ένα μήκος που πλησιάζει, εάν δεν υπερβαίνει, τα **18.000 Km**. Η λιθολογική τους σύσταση ποικίλει στο βαθμό που να μπορεί κάποιος να τις κατατάξει σε τρεις μεγάλες κατηγορίες. Σε ακτές **αμμώδεις, ιλυώδεις, βραχώδεις**. Οι ακτές διαμορφώνονται από τρεις ουσιαστικούς παράγοντες: **από τον προσπίπτοντα σε αυτές κυματισμό (υδροδυναμικός παράγων), την ροή μέσω ποταμών-βροχοπτώσεις (ατμοσφαιρικός παράγων) και την λιθολογική τους σύσταση.**
2. Η οριογραμμή του αιγιαλού καθορίζεται **ΜΟΝΟ** στις αμμώδεις παραλίες. Πώς αλήθεια μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει τον αιγιαλό σε μία παραλία που υπάρχει μόνο ένας βράχος σε επαφή με την θάλασσα. Και τέτοιες βραχώδεις ακτές υπάρχουν σε πλειοψηφία στον ελληνικό παράκτιο χώρο. Και τα «υπόβαθρα» (θέλει

να πει οι υπο-αέριες παραλίες*) του ποιητή –συντάκτη του νομοσχεδίου καθορίζονται από το χειμέριο κύμα.

**υπο-αέρια παραλία, σε αντίθεση με την υπο-θαλάσσια παραλία, που είναι η συνέχεια της πρώτης προς το μέρος της θάλασσας.*

3. Άρα, για να μπορείς να χαράξεις με άσπρες, μπλέ, κόκκινες γραμμές την υπο-αέριο παραλία (που συνίσταται από ασύνδετο υλικό) ή «υπόβαθρο», θα πρέπει να γνωρίζεις ποιο είναι το ανώτατο σημείο που φθάνει το αποκαλούμενο 'χειμέριο κύμα', το οποίο μπορεί να είναι και θερινό κύμα. Και εάν είσαι τυχερός και στο πάνω μέρος της παραλίας βρεις θίνες, πάει καλά, έχεις ορίσει το ανώτατο σημείο του χειμερινού κύματος ακριβώς στην βάση της θίνας. Εάν όχι, τότε πρέπει να μπεις στη διαδικασία να σκάψεις στο ανώτατο τμήμα της αερίου παραλίας για να βρεις χονδρότερο κοκκομετρικά υλικό σε σχέση με αυτό που υπάρχει στη σημερινή υπο-αέριο παραλία. Εκεί βρίσκεται το παλαιό ανώτατο χειμέριο κύμα.
4. Ο παράγοντας πρόσπτωσης του κυματισμού και η γωνία πρόσπτωσης αυτού στην ακτογραμμή είναι εξ ίσου σημαντικός. Από τη γωνία πρόσπτωσης εξαρτάται η παράλληλη παράκτια μετακίνηση, δηλαδή εάν η υπο-αέριος παραλία βρίσκεται σε **καθεστώς διάβρωσης ή πρόσχωσης**.
5. Ο ρόλος της ανθρώπινης παρέμβασης στην ακτογραμμή είναι καθοριστικός για να αλλάξει όλη την ακτογραμμή σε διάστημα που κανείς δεν μπορεί να συλλάβει. Αρκεί να ρίξεις έναν ογκόλιθο δύο μέτρα μακριά από την ακτογραμμή προς το μέρος της θάλασσας για να εισπράξεις άμεσα την αντίδραση της φύσης. Το πολύ σε δύο μήνες η ακτογραμμή θα έχει ενωθεί με τον ογκόλιθο. Μάθημα για παιδιά, κι όμως σε ένα μεγάλο αριθμό των ελληνικών ακτογραμμών έχουν ασελήσει δεκάδες διπλωματούχοι μηχανικοί ακόμα και καθηγητές λιμενολόγοι. Τα παραδείγματα καταστροφής της μεγαλύτερης αμμώδους παραλίας της Κατερίνης και αντίστοιχων στην Β. Κρήτη και αλλού, είναι μουσεία ασέλγειας. Η ανθρώπινη παρέμβαση, η καταστροφική, δεν είναι μόνο τα λιμενικά ή άλλου είδους έργα πάνω στις αμμώδεις ακτογραμμές. Είναι και ο κακός Νομάρχης που δίνει άδεια στον κακό εργολάβο να παίρνει την άμμο από την κοίτη των ποταμών για οικοδομικές εργασίες κι έτσι ο ποταμός δεν κατεβάζει υλικό στην θάλασσα και ο κυματισμός που έρχεται μετά δεν βρίσκει υλικό για να διευθετήσει και αναγκάζεται να διευθετεί το υπάρχον, κι έτσι σε λίγο καιρό η θάλασσα θα μπει μέσα στα σπίτια αυτών που έχτισαν δυτικά των εκβολών του ποταμού Πύρου στην περιοχή της Αχαΐας και αλλού σε όσους είχαν την κακή τύχη να υπάρχει ποτάμι με κακό Περιφερειάρχη. Φταίει όμως και ο νοικοκύρης που έχτισε μέσα στον ποταμοχείμαρρο που εκβάλλει στη θάλασσα και μετά μπαζώθηκε. Τι θα διευθετήσει ο κυματισμός? Μα φυσικά το υπάρχον μη ανανεούμενο υλικό τροφοδοσίας. Δείτε τις παραλίες στη βόρεια πλευρά της Πελοποννήσου. Το πλάτος της αέριας παραλίας είναι μερικά λίγα μέτρα συνεχώς διαβρούμενα. Οι παραλιακοί δρόμοι της περιοχής είναι σε διαρκή συντήρηση εξ αιτίας της διάβρωσης.

6. Μπήκαμε στην περίοδο των κλιματικών αλλαγών. Όλες οι παράκτιες ζώνες βρίσκονται σε υποχώρηση, όχι φυσικά λόγω της αύξησης της στάθμης της θάλασσας, αλλά γιατί ο ρυθμός και το ύψος των βροχοπτώσεων και κατά συνέπεια οι παροχές των ποταμών έπαψαν να είναι σταθερές. Μεγάλες περίοδοι ανομβρίας με χαμηλές παροχές, έντονα πλημμυρικά φαινόμενα με μεγάλες παροχές που τροφοδοτούν την ακτογραμμή με κακού βαθμού ταξινόμησης υλικό που διευκολύνει έτσι την συνιστώσα της διάβρωσης.

Θέλω να πιστεύω ότι η Ελληνική Πολιτεία θα πάρει κάποτε στα σοβαρά αυτό που δεκαετίες τώρα αρνείται να κάνει. Να χαρτογραφήσει τις ελληνικές ακτές όχι μόνο με την ματιά ενός χωροτάκτη. Πρέπει επιτέλους να αντιληφθεί ότι δεν υπάρχουν σταθερές στην φύση. Η εξίσωση είναι πολυπαραγοντική. Την παράκτια ζώνη την διαμορφώνει η φύση. Τίποτα δεν είναι σταθερό και μονοσήμαντο. Δυστυχώς όλες οι προτάσεις για μια χαρτογράφηση των ελληνικών ακτών, όπου για κάθε παράκτια ζώνη θα υπήρχαν όλες οι παράμετροι εκείνες που την διαμορφώνουν (λιθολογική σύσταση, προσπίπτων κυματισμός, τροφοδοσία από την ενδοχώρα, το παράκτιο οικοσύστημα) και την κατατάσσουν τελικά (σε παράκτιες ζώνες που διαβρώνονται είτε βρίσκονται σε καθεστώς πρόσχωσης, εάν αυτές οι παράκτιες ζώνες είναι ικανές να δεχθούν τουριστικές εγκαταστάσεις ή υδατοκαλλιέργειες ή ακόμα και εγκατάσταση μικρών βιομηχανικών μονάδων), απορρίφθηκαν με το σκεπτικό ότι είναι μια πολύχρονη διαδικασία η οποία βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την περίοδο της υπουργικής θητείας του κάθε αρμόδιου Υπουργού.

Δεν θίγω τίποτα για τις παραγράφους του αρχικού νομοσχεδίου που ελπίζω ότι απεσύρθη οριστικά (ελεύθερες παραλίες και επιχωματώσεις κ.λπ.). Θέλω να πιστεύω ότι δεν θα δούμε στις επόμενες μέρες στο νομοσχέδιο για τις ρυθμίσεις του ασφαλιστικού των κρεατέμπορων, παραγράφους που να αναφέρονται στην επιχωμάτωση της παράκτιας ζώνης του Ελληνικού. (Αλήθεια, όλα αυτά τα εκατομμύρια κυβικά μπάζα που θα προκύψουν από την ισοπέδωση της περιοχής του πρώην αεροδρομίου για την κατασκευή του Μοντε- Κάρλο της Αθήνας που θα πάνε?)